

IMW haalt conferenties naar Delft

Gastland Nederland profileert zich als 'milieu-land'

TNO-Milieu en Energie

In de week van 7 tot 11 juni werden er drie grote internationale conferenties gehouden op de TNO-locatie Zuidpolder. 'Gezien de vele positieve reacties van de deelnemers kunnen we concluderen dat de hele week een succes is geweest,' zegt ir. Hans-Peter Baars, hoofd van de afdeling milieuchemie van het Instituut voor Milieuwetenschappen TNO (IMW).

Hij doelt daarmee op de inhoudelijke resultaten, organisatorische en sociale aspecten, maar ook op de deelname. 'Dankzij financiële steun van het ministerie van Volkshuisvesting Ruimtelijke Ordening en Milieu (VROM) was het mogelijk uit elk Oosteupees land minstens één vertegenwoordiger naar Delft te krijgen.' De eerste meeting betrefte de UN-ECE task force on emission inventories.

Zo'n tachtig wetenschappers en beleidsmakers discussieerden over de te nemen (ver-

volg)acties in het kader van de UN Convention on Long Range Transport of Air Pollution (LRTAP). Deze bijeenkomst wordt jaarlijks gehouden en zo mogelijk steeds in een ander land. Baars: 'Het lijkt erop dat de internationale afstemming nu, na drie jaar, goed op gang komt.'

Als tweede stond de EURASAP-TNO workshop op het programma. EURASAP staat voor European Association for the Science of Air Pollution. Ongeveer honderd wetenschappers bespraken de nauwkeurigheid van emissies van vluchtige organische stoffen (VOC's) in relatie tot metingen. Baars: 'De state of the art op het gebied van betrouwbaarheid van emissiegegevens is neergelegd in de proceedings.'

Deze wetenschap staat echter nog maar in de kinderschoenen.' In de proceedings staat bijvoorbeeld dat betrouwbaar Amerikaans onderzoek aantoont dat de VOC-emissies door verkeer aldaar tot een factor twee systematisch worden onderschat. Het blijkt dat een kleine groep oude en slecht afgestelde auto's 50 à 60 procent bijdraagt aan de totale emissie. Ook het rijgedrag heeft een belangrijke invloed op de werkelijke emissie. 'In de landelijke dagbladen en op de radio is hier inmiddels veel aandacht aan besteed,' zegt Baars.

Tot slot werd de halfjaarlijkse CORINAIR expert meeting toegevoegd aan de andere activiteiten in Delft, omdat de meesten van de veertig deelnemers toch al aanwezig waren. Dit was een bijeenkomst van emissie-inventarisatiespecialisten van alle EG-lidstaten in het kader van de verplichting om voor het basisjaar 1990 een compleet emissiebestand-lucht op te leveren. Ook namen landen deel uit Midden en Oost-Europa zodat in totaal dertig landen vertegenwoordigd waren.

Kennisexport

Nederland neemt in wetenschappelijke zin, vooral via TNO, een vooraanstaande plaats in in de internationale gemeenschap met betrekking tot emissie-inventarisaties. Al jaren wordt kennis geëxporteerd en zijn internationaal geaccepteerde emissiefactoren herleid uit Nederlands onderzoek. Voorbeelden zijn het Corinair Emission Factor Handbook en het PARCOM-ATMOS Emission Factor Handbook.

Steeds meer landen waaronder veel Oosteuropese gaan samenwerken aan CORINAIR. 'Het draagvlak wordt zo vergroot en de werkwijzen worden geharmoniseerd. Dit komt o.a. tot uitdrukking in het te ontwikkelen Guidebook,' aldus Baars.

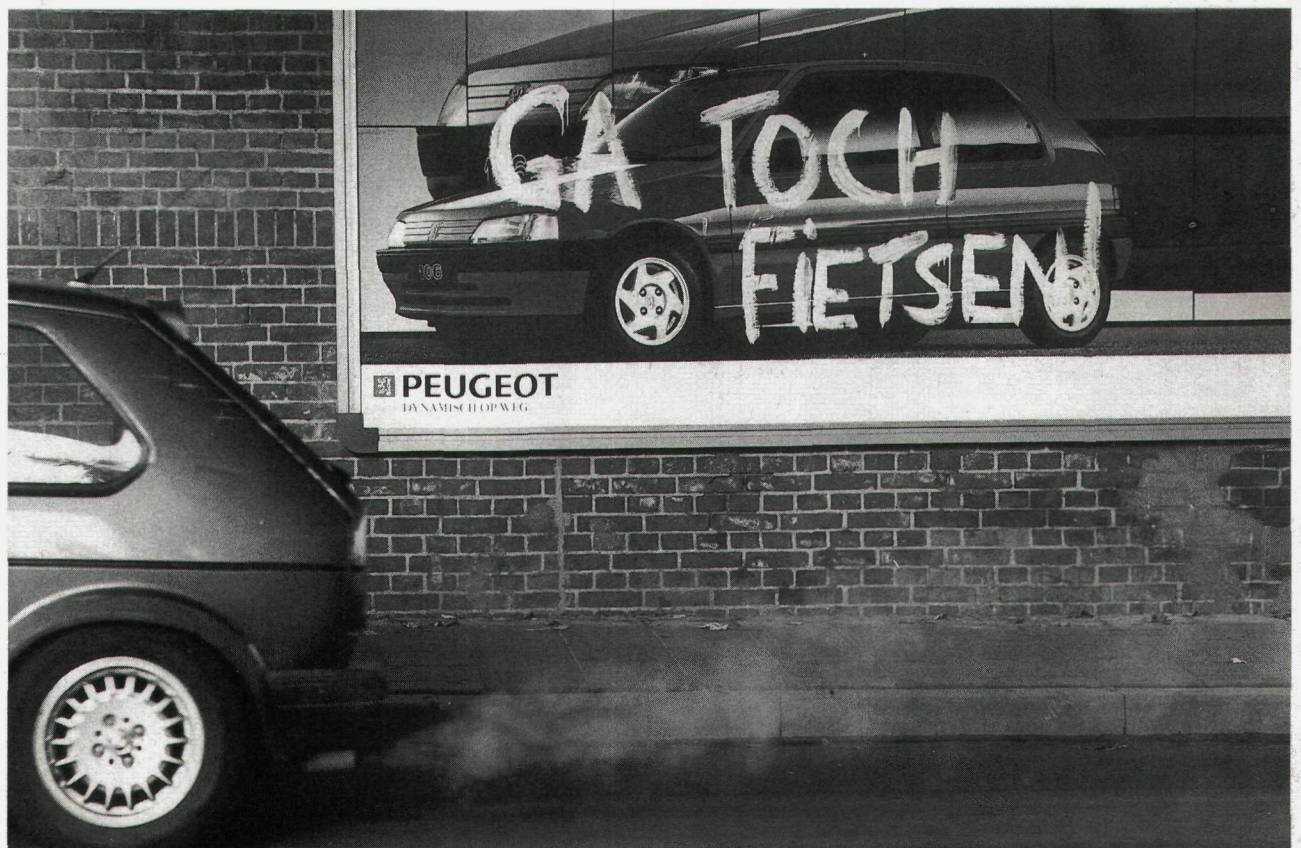

Foto: Hollandse Hoogte

■ Afscheid in boekvorm

Terugblik van Hans Loeven op 35 jaar TNO

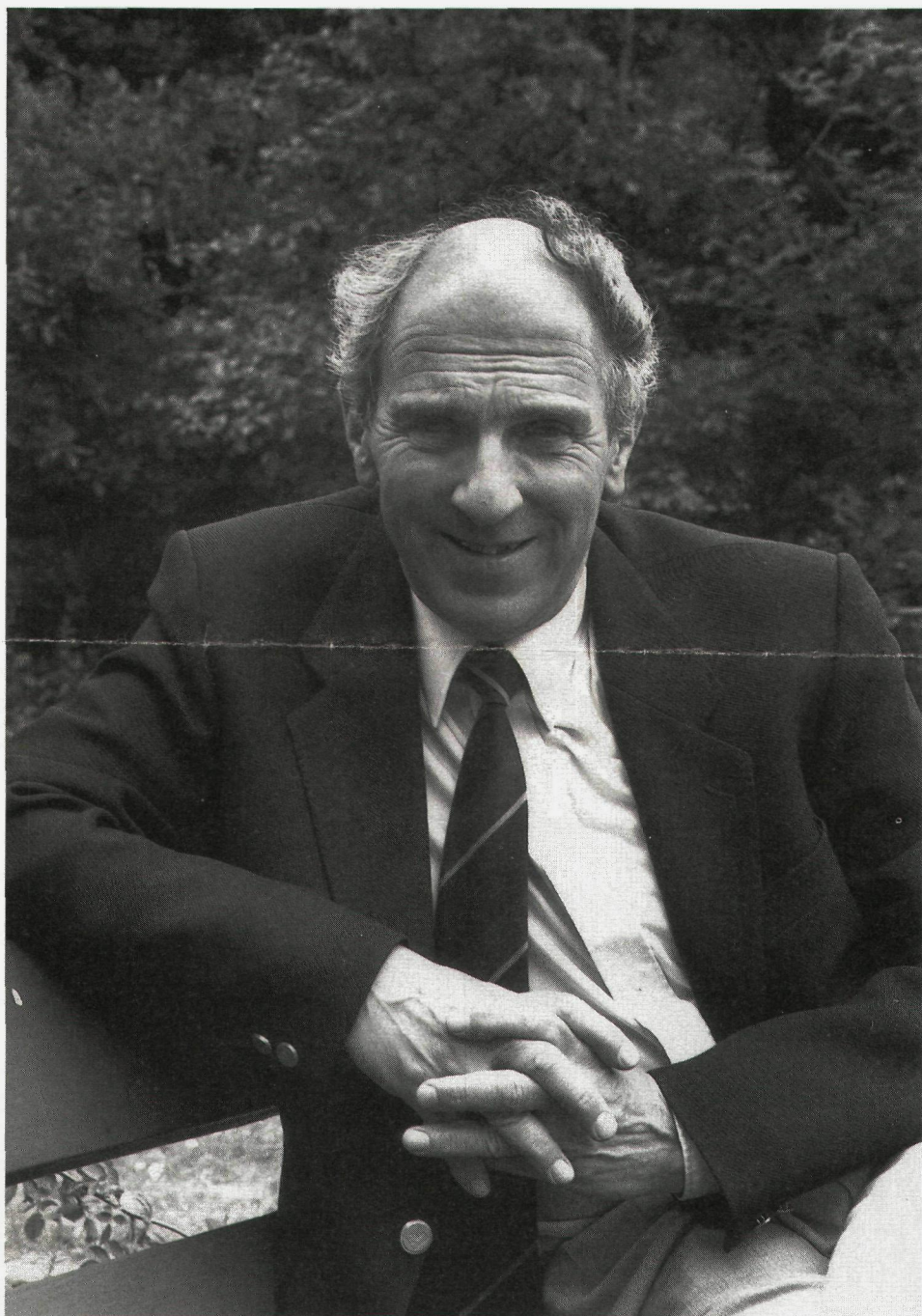

Foto: Stokvis

Op 25 juni nam drs. Hans Loeven (60) afscheid van TNO. Niet met een receptie, maar met een boekje. 'Het laatste woord' is zijn terugblik op 35 jaar TNO. Een interview met een man vol historisch besef.

Na zijn kandidaatsexamen Wis- en Natuurkunde aan de Rijks Universiteit Leiden ging Loeven op sollicitatiepad. 'De arbeidsmarkt was in die tijd zonder meer goed en ik had de keuze uit twee banen.

Die bij TNO was de meest aantrekkelijke en de keuze was daarom snel bepaald.' Naast het werken behaalde Loeven zijn doctoraal-examen numerieke wiskunde.

In de loop van 35 jaar komt soms wel, half in ernst, de gedachte in je op om bij het afscheid eens alles uit de doeken te doen wat je aan eigen en andermans doen en laten niet is bevallen. Merkwwaardigerwijs ziet men dat echter nooit gebeuren. Sinds kort begrijp ik hoe dat komt. Wanneer de koers bijna is verreden en de vaste camera het beeld overneemt zakt de herinnering aan alle combines, lekke banden, démarrages en valpartijen weg. Men wil enkel nog maar zo aardig mogelijk over de streep, het liefst met één hand omhoog, desnoods in het peloton, maar in elk geval in het zadel. Met mij is het niet anders.

Hans Loeven in 'Het laatste woord'.

Samenwerking

Bij het toenmalig Instituut TNO voor Wiskunde, Informatieverwerking en Statistiek stond Loeven aan de wieg van de automatisering. 'Het pionieren bracht een aantal aardige dingen met zich mee,' zegt Loeven. En vervolgt: 'Het was een kleine wereld en daardoor kende iedereen elkaar. Iedere vernieuwing was al een verbetering.

In vergelijking met de huidige tijd was de technische samenwerking toen veel moeilijker. De persoonlijke samenwerking daarentegen veel gemakkelijker dan nu.'

Eerste computer

De eerste computer die ontworpen werd, was een enorme kast met radiobuizen. Daar kwam zoveel warmte vanaf, dat een speciale warmte-afvoer noodzakelijk bleek. Nederland had in die periode van de automatisering enige naam en gezag. Die positie is in de ogen van Loeven verloren gegaan door het ontbreken van een echte computerindustrie in Nederland. 'Nederlanders zijn meer handelaren dan bouwers', betoogt hij verder.

Geen spijt

In 1985 werd het IWIS-TNO opgeheven en werd onderdirecteur Loeven benoemd tot directiesecretaris van de Raad van Bestuur TNO. Deze functie vervulde hij tot 1990. In de laatste drie jaar bij TNO heeft Loeven zich beziggehouden met twee projecten: de geschiedschrijving van het Pensioenfonds en de introductie van systematische risicobeheersing in TNO. Spijt heeft Loeven niet van zijn beslissing om in 1958 de TNO gelederen te komen versterken. 'De Organisatie was en is groot genoeg om je te kunnen ontplooiën en mijn collega's waren altijd de inspiratiebron om weer een stapje verder te komen', zegt Loeven.

Loeven speelt met de gedachte om na zijn afscheid van TNO de geschiedenis van de automatisering in Nederland op papier te zetten. Een klus die oude tijden zal doen herleven.